

настоящия договоръ се забранява, въ цѣлата територия на България, фабрикацията, вносътъ и износътъ на въздухоплателни апарати (aéro-nefs) и частитѣ имъ, както и мотори за тѣхъ и частитѣ имъ.

Чл. 93⁷¹⁾ Съ влизането въ сила на настоящия договоръ, България ще

Traité, la fabrication, l'importation et l'exportation des aéronefs, pièces d'aéronefs, ainsi que de moteurs d'aéronefs, et pièces moteurs d'aéro-nefs, seront interdites dans tout le territoire de la Bulgarie.

Art. 93. Dès la mise en vigueur du présent Traité, tout le matériel de la

⁷¹⁾ По силата на чл. 93 отъ Мирния Договоръ, всичкия воененъ въздухоплателенъ материалъ биде предаденъ на комисията. Апаратитѣ и материалитѣ на морската авиация се пренесоха въ Божурище, гдето заедно съ находящитѣ се тамъ такива, бидоха разрушени по специално дадени инструкции. Тукъ бидоха предадени и балонитѣ съ тѣхнитѣ принадлежности, които сжщо бѣха разрушени. Между това на 22 Септември 1920 год. Българското правителство поиска отъ Комисията да ѝ се оставятъ хангаритѣ и пристройкитѣ къмъ тѣхъ за културни и икономически нужди. Въ отговоръ на това искане комисията се съгласи при условие, че Съюзнитѣ и Сдружени Сили ще могатъ всѣки моментъ да поискатъ разрушението имъ, ако Българското правителство не изпълни долнитѣ ангажменти и че тия постановления сж въ сила до като България не бжде допусната да вземе участие въ въздухоплателната конвенция отъ 13. X. 1919 год..

Ангажементитѣ, които трѣбваше да поеме България бѣха:

- 1.- Инсталациитѣ да не се използватъ за други цели.
- 2.- Сжщитѣ да се отстъпватъ доброволно въ интереса на съглашенското въздухоплаване.
- 3.- България да постави въ територията си митнически аеродруми.
- 4.- За улеснение съюзницитѣ въ контрола на тия инсталации България се задължава да приеме единъ агентъ, назначенъ отъ Съюзнитѣ и Сдружени Сили да вземе участие въ администрацията.
- 5.- Всички хангари ще бждатъ оценени отъ комисията по репарациитѣ. Българското правителство се задължава да ги плати, като поема ангажментъ, че нѣма да ги употребява за военни цѣли.

Българското правителство възприе условията.

Впоследствие плащането се замени съ задължение да се довършатъ постройкитѣ. Между това Българското правителство поиска да му се разреши да притежава обикновена гражданска авиация.

На 24. X. 1923 год. Българското правителство получи такова разрешение отъ конференцията на посланицитѣ въ Парижъ (решение на конференцията № 178). Обаче притежаването на подобна авиация отъ страна на България се ограничи отъ условия, а именно:

Материалъ. Правилата за характеристиката на аеропланитѣ да се вписва въ регистритѣ за аеропланитѣ. Да се води инвентаръ на складоветѣ съ мотори и запасни части.

Персоналъ. Да се държи списъкъ на пилотитѣ и ученицитѣ пилоти.

Покупката на нови аероплани и създаването на аеропланно училище следъ горното разрешение на въпроса, даватъ начало на новата, тѣй да се каже, гражданска авиация въ България.

Отъ 25 до 29 Септември 1922 год. въ Прага се състоя конгресътъ на въздухоплателната федерация. България депозира искане въ конгреса да бжде приета за членъ на федерацията, като се присъедини къмъ въздухоплателната конвенция отъ 13 Октомври 1919 год.

Съгласно чл. 211 отъ Ньойския договоръ предвиденитѣ задължения за България въ часть 10-та отъ сжщия договоръ, сж били въ сила до 1. I. 1923 год.. На 5 Юли 1923 год. на България бѣ съобщено, че е приета за пълноправенъ членъ на въздухоплателната федерация, а съ това, влезе въ сила конвенцията отъ 13 Октомври 1919 год., и допълнителния протоколъ къмъ сжщата отъ 1. V. 1920 год., както и всички последващи изменения на тая конвенция. Отъ него моментъ сж паднали